

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce: **O. K.**

zastoupeného Mgr. Lukášem Matějíčkem, advokátem se sídlem Voršilská 10, Praha 1,

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno,

v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 11. 2013,

č. j. 26791/13/5000-14104-711507

č. j. 26792/13/5000-14104-711507

č. j. 26793/13/5000-14104-711507

t a k t o:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

1. Původně samostatně podanými žalobami, které byly usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 16. 1. 2014, č. j. 59Af 2/2014-10, spojeny ke společnému řízení žalobce brojí proti shora uvedeným rozhodnutím žalovaného.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

2. Rozhodnutím ze dne 8. 11. 2013, č. j. 26791/13/5000-14104-711507, žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 9 (dále jen „správce daně“) ze dne 26. 2. 2013, č. j. 945411/13/2009-24802-105803, kterým správce daně zamítl návrh žalobce na povolení obnovy řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím Finančního úřadu pro Prahu 9 ze dne 14. 12. 2010, č. j. 339424/10/009911105803.

3. Rozhodnutím ze dne 8. 11. 2013, č. j. 26792/13/5000-14104-711507, žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí správce daně ze dne 26. 2. 2013, č. j. 945380/13/2009-24802-105803, kterým správce daně zamítl návrh žalobce na povolení obnovy řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím Finančního úřadu pro Prahu 9 ze dne 14. 12. 2010, č. j. 339552/10/009911105803.

4. Rozhodnutím ze dne 8. 11. 2013, č. j. 26793/13/5000-14104-711507, žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí správce daně ze dne 26. 2. 2013, č. j. 794395/13/2009-24802-105803, kterým správce daně zamítl návrh žalobce na povolení obnovy řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím Finančního úřadu pro Prahu 9 ze dne 14. 12. 2010, č. j. 339619/10/009911105803.

5. Žalobce podanými žalobami shodně vytýká napadeným rozhodnutím, že nevzala v úvahu zásadní okolnosti, které ovlivnily zákonnost daňové kontroly provedené za zdaňovací období roku 2005, 2006 a 2007 a nepřistoupil ke zrušení nezákonných platebních výměrů, ač mu to § 119 odst. 4 daňového řádu umožňuje. Smyslem navrhané obnovy řízení bylo zrušení nezákonného platebního výměru, žalovaný se však soustředil pouze na běh subjektivních a objektivních lhůt k podání návrhu na obnovu řízení, čímž porušil svou zákonnou povinnost. Žalobce rovněž vytýká žalovanému, že se nevypořádal s celým obsahem odvolání.

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě popsal průběh daňového řízení, provedeného se žalobcem za zdaňovací období 2005, 2006 a 2007. S odkazem na zákonnou úpravu zdůraznil, že napadenými rozhodnutími bylo rozhodováno pouze o přípustnosti obnovy řízení. Cílem žalobce je však zrušení platebních výměrů, které žalobce pokládá za nezákonné, směřovat institut řádného opravného prostředku s mimořádným opravným prostředkem však není přípustné.

7. Jak žalovaný zdůraznil, v rámci řízení o povolení obnovy se nemohl zabývat meritorně rozhodnutím, které již nabylo právní moci, to by bylo možné pouze, pokud by obnova řízení byla povolena, což však ve věci žalobce nepřicházelo v úvahu, neboť pro to nebyly splněny základní předpoklady stanovené v § 117 a § 118 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“).

8. Z obsahu správního spisu se podává, že Finančním úřadem v Novém Boru (dále jen „finanční úřad“) byla se žalobcem vedena daňová kontrola daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2005, 2006, 2007. Na základě výsledků daňové kontroly vydal Finanční úřad pro Prahu 9 dodatečné platební výměry dne 14. 12. 2010, č. j. 339619/10/009911105803 (zdaňovací období roku 2007), č. j. 339552/10/009911105803 (zdaňovací období roku 2006) a č. j. 339424/10/009911105803 (zdaňovací období roku

2005), které nebyly napadeny odvoláním a nabyly právní moci dne 18. 1. 2011 (dále jen „platební výměry“).

9. Žalobou podanou dne 3. 12. 2010 se žalobce domáhal ochrany proti nezákonnému zásahu finančního úřadu, s tím, že jeho pracovníci se při získávání důkazů dopustili nezákonného postupu spočívající v tom, že místní šetření uskutečněné dne 5. 10. 2010 bylo provedeno v rodinném domě V. U., který je v řízení třetí osobou a nikoli daňovým subjektem podle § 6 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci (dále též jen „Krajský soud v Ústí nad Labem“), ze dne 24. 2. 2011, č. j. 59A 95/2010-31, bylo řízení o žalobě zastaveno. Krajský soud v Ústí nad Labem vyšel ze zjištění, že v daňovém řízení pokračoval správce daně (Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 9), který vydal platební výměry. Projednáním zprávy o daňové kontrole a vydáním dodatečných platebních výměrů, daňová kontrola skončila. Protože platební výměry nabyly právní moci, aniž by žalobce využil možnost podat proti nim opravný prostředek, dovodil Krajský soud v Ústí nad Labem, že žalobce se na svých veřejných subjektivních právech necítí poškozen a nezákonný zásah již netrvá, a proto podle § 86 s.ř.s. řízení zastavil.

10. Proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 2. 2011, č. j. 59A 95/2010-31, podal žalobce kasační stížnost, o níž rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 14. 7. 2011, č. j. 1Aps 3/2011-72 Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou a napadené usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem zrušil a uložil krajskému soudu v dalším řízení vést žalobce k odstranění nedostatku návrhu na zahájení řízení, neboť nebylo zřejmé, zda se jedná o žalobu proti rozhodnutí nebo na ochranu před nezákonným zásahem. Na základě toho žalobce doplnil svou žalobu s tím, že se domáhá určení, že zásah spočívající v provedení kontroly při místním šetření u pana V. U. v jeho rodinném domě na adrese ul. g. S. 278, v N. B., z níž byl pořízen protokol č. j. 34725/10/175970506140 ze dne 5. 10. 2010 byl nezákonný; dále zrušení rozhodnutí o námitce podle § 16 odst. 4 písm. d) zákona č. 337/1992 Sb. ze dne 3. 11. 2010, č. j. 37596/10/175040505796.

11. Rozsudkem ze dne 29. 2. 2012, č. j. 59A 95/2010-97, Krajský soud v Ústí nad Labem žalobu v části směřující proti nezákonnému zásahu zamítl a v části požadující zrušení rozhodnutí Finančního úřadu v Novém Boru ze dne 3. 11. 2010, č. j. 37596/10/175040505796 odmítl. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2012, č. j. 1Aps 5/2012, byla zamítnuta kasační stížnost, kterou žalobce podal proti uvedenému rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem. Nejvyšší správní soud zde uvedl, že: *„místní šetření provedené u třetí osoby z podstaty věci nemůže představovat přímý zásah proti daňovému subjektu, tak jak je vyžadováno podmínkou číslo 5. Tento zásah byl učiněn vůči V. U. Splněny přitom nejsou ani podmínky číslo 1 a 2, jelikož, a to ostatně vyplývá i ze samotné kasační stížnosti, zkrácen na svých právech by stěžovatel mohl být pouze na základě následných platebních výměrů, pokud by ty čerpaly z nezákonně získaných důkazů. Samotné získání těchto důkazů prostřednictvím místního šetření u třetí osoby takové přímé zkrácení na právech daňového subjektu nepředstavuje. Platební výměry samozřejmě soudně přezkoumatelné jsou.“*

12. Dne 30. 12. 2012 podal žalobce správci daně návrh na povolení obnovy řízení ve věci platebních výměrů s tím, že tato rozhodnutí vycházejí ze zprávy o daňové kontrole č. j. 28400/10/175930506093, která se žalobcem nebyla řádně projednána. Finanční úřad

postupoval v řízení v rozporu se zákonem č. 337/1992 Sb. neodstranil sporně získané důkazy, spočívající zejména v porušení práva na nedotknutelnost obydlí a ve vedení řízení vykazující znaky podjatosti zúčastněných osob zpracovávajících kontrolu. Návrh správce daně zamítl rozhodnutími ze dne 26. 2. 2013, č. j. 945411/13/2009-24802-105803, ze dne 26. 2. 2013, č. j. 945380/13/2009-24802-105803, a ze dne 26. 2. 2013, č. j. 794395/13/2009-24802-105803 se shodným odůvodněním, že obnova řízení je institutem sloužícím k nápravě nedostatků ve zjištěném skutkovém stavu, nikoli ve stavu právním a soudy ve správním soudnictví nad to neshledaly, že by provedení místního šetření u třetí osoby bylo nezákonné.

13. Žalobce podal proti uvedeným rozhodnutím identická odvolání, v nichž uplatnil dva odvolací důvody. Žalobce vytkl správci daně, že řádně nevypořádal s důvody uvedenými v žádosti a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2012, č. j. 1Aps 5/2012, vyložil účelově v neprospěch žalobce. Žalobce trval na tom, že zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků podmínky místního šetření v obydlí, kde není provozovna, vůbec neupravoval a daňový řád vylučuje, aby se konalo místní šetření v obydlí, kde není provozovna bez souhlasu soudu. Z uvedených důvodů setrval na tvrzení, že důkaz získaný při místním šetření uskutečněném v obydlí třetí, nepodnikající osoby je důkazem nezákonným.

14. Dále žalobce namítl, že se správce daně nevypořádal s námitkou absence řádného projednání zprávy o daňové kontrole č. j. 28400/10/175930506093 se žalobcem.

15. Ve vztahu ke zdaňovacímu období roku 2005 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím č. j. 26791/13/5000-14104-711507. Odvolání žalobce zamítl z důvodu uplynutí objektivní lhůty pro podání návrhu na obnovu řízení s tím, že podle § 119 odst. 4 daňového řádu obnovu nalézacího řízení lze povolit, pokud neuplynula lhůta pro stanovení daně. Lhůta pro vyměření daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2005 se odvíjí od konce zdaňovacího období, v němž vznikla daňová povinnost tj. od 31. 12. 2005; podle § 47 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků by lhůty pro vyměření daně uplynula dne 31. 12. 2008, zahájení daňové kontroly dne 17. 10. 2008 vedlo k přerušení lhůty a lhůta pro vyměření daně uplynula dne 31. 12. 2011, řízení před správními soudy neměla na běh lhůty vliv, neboť se týkala nezákonného zásahu správce daně. Návrh na povolení obnovy řízení byl však podán až dne 30. 12. 2012, tedy opožděně a proto nebylo možno návrhu vyhovět.

16. Ve vztahu ke zdaňovacímu období roku 2006 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím č. j. 26792/13/5000-14104-711507. Odvolání žalobce zamítl z důvodu uplynutí objektivní lhůty pro podání návrhu na obnovu řízení s tím, že podle § 119 odst. 4 daňového řádu obnovu nalézacího řízení lze povolit, pokud neuplynula lhůta pro stanovení daně. Lhůta pro vyměření daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2006 se odvíjí od konce zdaňovacího období, v němž vznikla daňová povinnost tj. od 31. 12. 2006; podle § 47 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků by lhůty pro vyměření daně uplynula dne 31. 12. 2009, zahájení daňové kontroly dne 17. 10. 2008 vedlo k přerušení lhůty a lhůta pro vyměření daně uplynula dne 31. 12. 2011, řízení před správními soudy neměla na běh lhůty vliv, neboť se týkala nezákonného zásahu správce

daně. Návrh na povolení obnovy řízení byl však podán až dne 30. 12. 2012, tedy opožděně a proto nebylo možno návrhu vyhovět.

17. Ve vztahu ke zdaňovacímu období roku 2007 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím č. j. 26793/13/5000-14104-711507. Odvolání žalobce zamítl z důvodu uplynutí objektivní lhůty pro podání návrhu na obnovu řízení s tím, že podle § 119 odst. 4 daňového řádu obnovu nalézacího řízení lze povolit, pokud neuplynula lhůta pro stanovení daně. Lhůta pro vyměření daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2007 se odvíjí od konce zdaňovacího období, v němž vznikla daňová povinnost tj. od 31. 12. 2007; podle § 47 zákona č. 337/1999 Sb., o správě daní a poplatků by lhůty pro vyměření daně uplynula dne 31. 12. 2010, zahájení daňové kontroly dne 17. 10. 2008 vedlo k přerušení lhůty a lhůta pro vyměření daně uplynula dne 31. 12. 2011, řízení před správními soudy neměla na běh lhůty vliv, neboť se týkala nezákonného zásahu správce daně. Návrh na povolení obnovy řízení byl však podán až dne 30. 12. 2012, tedy opožděně a proto nebylo možno návrhu vyhovět.

18. Nad rámec uvedeného žalovaný dále v napadených rozhodnutích konstatoval, že namítaná nezákonnost postupu správce daně při místním šetření spadá mimo rámec institutu obnovy řízení a v případě, že by byla zjištěna, bylo by možné ji odstranit pouze prostřednictvím přezkoumání rozhodnutí. Podle § 122 odst. 3 daňového řádu přezkoumání rozhodnutí lze nařídit, pokud neuplynula lhůta pro stanovení daně, přičemž lhůtu nelze prodloužit ani povolit navrácení v předešlý stav, z tohoto důvodu nebylo možno ani přistoupit k přezkoumání platebních výměrů.

19. Městský soud v Praze přezkoumal napadená rozhodnutí a řízení, která jejich vydání předcházela, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

20. Podle § 117 odst. 1 daňového řádu, *řízení ukončené pravomocným rozhodnutím správce daně se obnoví na návrh příjemce rozhodnutí, nebo z moci úřední, jestliže*

a) vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění příjemce rozhodnutí nebo správce daně uplatněny v řízení již dříve a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí,

b) rozhodnutí bylo učiněno na základě padělaného nebo pozměněného dokladu anebo dokladu obsahujícího nepravdivé údaje, křivé výpovědi svědka nebo nepravdivého znaleckého posudku,

c) rozhodnutí bylo dosaženo trestným činem, nebo

d) rozhodnutí záviselo na posouzení předběžné otázky a příslušný orgán veřejné moci o ní dodatečně rozhodl jinak způsobem, který má vliv na toto rozhodnutí a jemu předcházející řízení.

21. Podle § 119 odst. 4 daňového řádu, *obnovu nalézacího řízení lze povolit nebo nařídit, pokud neuplynula lhůta pro stanovení daně. Obnovu řízení při placení daní lze povolit nebo nařídit, pokud neuplynula lhůta pro placení daně. V ostatních případech lze obnovu řízení povolit nebo nařídit do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí ukončujícího toto řízení.*

22. Se stanovením lhůty k podání návrhu na obnovu řízení, jak ji v napadených rozhodnutích žalovaný určil, žalobce nepolemizuje. V žalobách shodně namítá, že:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

- Žalovaný nezrušil napadená rozhodnutí podle § 119 odst. 4 daňového řádu bez ohledu na uplynutí objektivní lhůty pro jejich nezákonnost.
- Nevypořádal se s námitkou, že zpráva o kontrole nebyla se žalobcem řádně projednána.
- Zpráva o kontrole obsahuje nezákonně získané důkazy.
- Platební výměry jsou nezákonné, nemohly nabýt právní moci a nelze od nich odvozovat jakékoli lhůty
- Žalovaný se nevypořádal s celým obsahem odvolání.

23. Podmínkou pro zahájení obnovy řízení je existence pravomocného rozhodnutí, vydaného v původním řízení. Jejím smyslem je zohlednit okolnosti významné pro správné zjištění skutkového stavu, které vyšly najevo až dodatečně po vydání rozhodnutí. Tento opravný prostředek tak neslouží k nápravě vad řízení či nápravě nezákonností daňového rozhodnutí. Nelze však říci, že by se jím odstraňovaly deficity skutkového stavu zjištěného správcem daně v původním řízení. Okolnost, že dodatečně vyšly najevo nové skutečnosti či důkazy anebo dříve provedené důkazy se ukázaly být nepravdivými, nemusí nutně znamenat, že by správce daně nevycházel v okamžiku vydání svého rozhodnutí z dostatečně zjištěného skutkového stavu. Obnova řízení pouze umožňuje, aby proběhlo řízení nové, v němž budou zohledněny dodatečně vyjevené skutečnosti, důkazy a jiné okolnosti zpochybňující provedené dokazování a posouzení předběžných otázek, s jejichž pomocí bude stanoven nový skutkový základ rozhodnutí.

24. Zkoumá-li správce daně, zda tvrzené důvody podle písm. a) skutečně zakládají nutnost obnovit již ukončené řízení pravomocným rozhodnutím, pak zkoumá pouze to, zda označené skutečnosti či důkazy jsou vskutku nové a vyšly najevo poté, co o věci bylo již pravomocně rozhodnuto, a zda nemohly být v řízení bez zavinění obou stran (jak správce daně, tak i daňového subjektu) již dříve uplatněny; správce daně dále prověří, zda tyto nové důkazy a skutečnosti byly uplatněny řádně v žádosti o povolení obnovy řízení. V této fázi však správce daně v žádném případě nezkoumá, zda v daňovém řízení vydané rozhodnutí je v souladu se zákonem, popř. zda mu předcházelo úplné zjištění skutkového stavu věci.

25. Podmínky pro povolení obnovy zjevně nebyly naplněny, vedle včasnosti návrhu, o němž opírá napadené rozhodnutí žalovaný, se správní orgán může zabývat pouze otázkami vymezenými zákonem, tj. zda vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, zda tyto skutečnosti nebo důkazy nemohly být či nebyly bez zavinění daňového subjektu nebo správce daně uplatněny již dříve v řízení, a zda tyto najevo vyšlé skutečnosti nebo důkazy mohou mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí. Nové skutečnosti ve smyslu ustanovení písm. a) je nutno tedy chápat tak, že může jít jen o skutečnosti v době rozhodování již existující, které nově, tj. po právní moci rozhodnutí jen vyšly najevo a v době rozhodování nebyly známy ani daňovému subjektu ani správci daně, a nemohly být tedy vzaty v úvahu při rozhodování v původním daňovém řízení.

26. Takové skutečnosti zde však zjevně nejsou, tvrzení žalovaného jsou konstantní od počátku řízení. Žalobci bylo známo, že správce daně vykonal místní šetření u třetí osoby a rovněž věděl, že nepodepsal zprávu o kontrole č. j. 28400/10/175930506093, šlo o skutečnosti známé již v průběhu daňového řízení jak žalobci, tak i správci daně; sporné bylo pouze to, zda jde o skutečnosti ovlivňující zákonnost vydaných platebních výměrů.

Nejde však o skutečnosti vyšlé najevo později, po právní moci meritorních rozhodnutí, jak je má na mysli citované zákonné ustanovení (viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 4. 2018, č. j. 2 Afs 11/2017 – 24).

27. Obě námitky žalobce bylo namíste uplatnit v řádném opravném prostředku proti platebním výměrům, přičemž žalobce neuvádí nic konkrétního o tom, proč svého práva podat proti platebním výměrům odvolání nevyužil, ačkoli byl o tomto právu poučen a nad to jej v řízení zastupovala osoba práva znalá – daňový poradce, jemuž byly platební výměry doručeny.

28. Námitky žalobce mohly být uplatněny v odvolání, které je právě procesně způsobilým prostředkem k nápravě tvrzených nezákonných postupů správce daně; pokud by odvolání nebylo úspěšné, žalobce mohl tyto námitky uplatnit i ve správní žalobě. V návrhu na obnovu řízení však tyto námitky obstát nemohou, právě proto, že o skutečnosti nově vyšlé najevo nejde.

29. Co se týče namítaného běhu lhůty, žalobce argumentuje nepřiléhavě a je zřejmé, že nesprávně pochopil smysl obnovy řízení. Pokud totiž, jak žalobce tvrdí, platební výměry nejsou v právní moci, nelze proti nim brojit mimořádným opravným prostředkem, který nastupuje pouze v případě, že řízení bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím správce daně. Proti takovému rozhodnutí je však možné podat odvolání.

30. Jak Městský soud v Praze již shora konstatoval, v podaném odvolání proti rozhodnutím správce daně žalobce namítal nezákonnost opatřeného důkazu a absenci projednání zprávy o kontrole, a je pravdou, že v napadených rozhodnutích se žalovaný s uvedenými námitkami nevypořádal. Tato skutečnost však nemůže být v projednávané věci důvodem ke zrušení přezkoumávaných rozhodnutí, neboť žalovaný nevyhověl odvolání žalobce z důvodu uplynutí objektivní lhůty k podání návrhu tedy z procesních důvodů a proto nebylo nutné, aby se s odvolacími důvody vypořádal věcně.

31. Co se týče možnosti zrušení platebních výměrů z úřední povinnosti podle § 121 daňového řádu, Městský soud v Praze předepisuje, že rovněž toto řízení je vázáno lhůtou.

32. Podle § 122 odst. 3 daňového řádu, *přezkoumání rozhodnutí o stanovení daně lze nařídit, pokud neuplynula lhůta pro stanovení daně. Přezkoumání rozhodnutí vydaného v řízení při placení daní lze nařídit, pokud neuplynula lhůta pro placení daně. Přezkoumání jiného rozhodnutí lze nařídit do 3 let ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.*

33. Přezkoumání rozhodnutí je v návrhu pojato jako výlučně dozorčí prostředek, který lze zahájit toliko z moci úřední (ex officio). Na rozdíl od odvolacího řízení či obnovy řízení, která mají povahu opravných prostředků, nemá příjemce rozhodnutí právní nárok na přezkoumání rozhodnutí, tj. není aktivně legitimován k podání příslušného návrhu, který by zahájil řízení. Důvodem k využití tohoto dozorčího prostředku je pak na rozdíl od obnovy řízení, která umožňuje řešit věcné nesprávnosti, existence nezákonnosti (rozporu se zákonem) či podstatných vad řízení (často daných nesprávným či nezákonným úředním postupem). Ve smyslu zásady oficiality by pak správce daně měl postupovat tak, aby pokud možno každá nezákonnost byla ve veřejném právu napravena.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

34. V projednávané věci žalovaný dospěl k závěru, že lhůta k případnému přezkumu uplynula, nad to zjevně nepokládá platební výměry za zatížené vadou, která by aktivaci citovaného zákonného ustanovení odůvodnila. Jelikož na přezkum řízení žalobce právní nárok nemá, nelze přisvědčit ani vznesené žalobní námitce.

35. Městský soud v Praze zamítl podané žaloby jako nedůvodné, neboť dospěl k závěru, že správce daně i žalovaný ve věci postupovali řádně, zákonné podmínky pro to, aby ve věci byla obnova řízení povolena, nebyly splněny a rovněž nebyly shledány důvody proto zrušení platebních výměrů v rámci přezkumného řízení.

36. O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s.ř.s. ve věci plně úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti a Městský soud v Praze proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 10. ledna 2019

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.